

Nr 194

Av herr Björkman m. fl., om viss ändring av kungörelsen om tjänstetidsbefordran.

Enligt 2 § 1 mom. Kungl. Maj:ts kungörelse den 22 november 1957 om tjänstetidsbefordran (nr 628) må tjänsteman, som med den tjänst från vilken tjänstetidsbefordran skall ske förenar högre extra tjänst, icke erhålla tjänstetidsbefordran så länge han innehar den extra tjänsten. Med extra tjänst likställas enligt 1 § 2 mom. vikariatslöneförordnande.

Bestämmelserna leder i vissa fall till försämring av tjänstemannens pensionsunderlag. Om nämligen tjänstemannen vid kvarblivande i ordinarie eller extra ordinarie tjänst skulle ha uppnått kvalifikationstiden för tjänstetidsbefordran men med denna tjänst förenar högre extra tjänst eller vikariatslöneförordnande och under denna tid går i pension, erhåller han icke den personliga extra ordinarie tjänst i närmast högre lönegrad som avses i § 2, 1 mom. i kungörelsen. Denna lönegradsuppflyttning påverkar hans pensionsunderlag. Han hade kommit i förmånligare ställning om han, där est han i övrigt uppfyller kvalifikationerna för erhållande av tjänstetidsbefordran, lämnat den extra tjänsten eller vikariatslöneförordnandet omedelbart före pensionsavgången. Det förekommer exempelvis att innehavare av ordinarie eller extra ordinarie tjänst i 13:e lönegraden har vikariatslöneförordnande i 17:e lönegraden. Avsikten kan icke ha varit att i pensionshänseende ställa mera kvalificerade tjänstemän, som innehar högre extra tjänster eller vikariatslöneförordnande, i en sämre position.

Nämnda bestämmelser i kungörelsen kommer icke att påverka pensionsunderlaget när det nya pensionsreglementet för statsanställda helt har trätt i funktion. Reglementet träder i kraft den 1 juli 1959 men tillämpas i huvudsak även på pensionsfall som inträffat under tiden 1 april 1958—30 juni 1959. Genom medelårsberäkningen sker övergången stegvis under en period av fyra år och tre månader räknat från den 1 april 1958. Kungörelsen om tjänstetidsbefordran gäller från den 1 juli 1957. Den här berörda mindre förmånliga ställningen i pensionshänseende kan sålunda ha betydelse för pensionsfall som inträffar efter senast nämnda datum.

Med åberopande av vad vi här anfört hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om sådan ändring av Kungl. Maj:ts kungörelse den 22 november 1957 om tjänstetidsbefordran (nr 628) att innehav av extra tjänst eller vikariatslöneförordnande vid

avgång med pension icke medför försämring av pensionsunderlaget.

Stockholm den 27 januari 1959

Folke Björkman

Dag R. Edlund

Karin Wetterström